

zakonika o nepokornosti po koprôlih brati in posebno strašne kazni naglasovati. Ob desetih dopoldan po tem bila je velika parada. Polkovnik s temno nagrbančenim licem jaha skoz vse rede svojega regimenta in nazadnje spregovori tako-le: Zdaj bom zapovedal „présentez! (présentirt)! Tistim, kateri niso za cesarstvo, pa ni treba présenterati! Zdaj zakličite polkovnik s stentorskim glasom „attention!“ (pozor! — habt Acht), potem pa na vse grlo kakor Jupiter tonans zagrmi „présentez!“ Še enkrat jaha okoli regimenta in čez 5 minut imel je republike prvosednik Napoleon ta-le telegram na mizi: „Veličanstvo! ravno v tem trenutku Vas je 56. regiment v svobodni volitvi s strašnim navdušenjem soglasno za cesarja izbral! *Espinasse.*“

Neizmerno se mora pa vsak rodoljub radovati in žilja mu mora hitreje biti, ko vidi, kako nam krasni spol povsod v izgled domoljubja služi. Znano je, da so v Idrii, v Tržiču in v Kranji naše krasne ženske za nas bitko odločile. Kjer so le imele glas, nobena ni doma ostala; vse so prišle; najboljše, sicer dan in noč na hišo privezane gospodinje so na dan volitve vse gospodarstvo na kol obesile in šle dolžnost volitveno spolnit, katero sta rod in dom od njih tirjala. Ker listu našemu še prostora manjka, tû le en sam izgled: Iz Metlike je šlo vse, kar ima glas, od prvega do zadnjega, Ravnikarja volit in med drugimi gospá K., ki je edino še ne staro dete, ktereга sicer nikdar iz oči ne spustí, domá pustila in se čez klance v Novomesto odpeljala. Ko so ji domači prigovarjali, naj ostane domá, ker bo brez nje zmaga gotovo naša, reče: „Tudi jaz se tega nadjam, ali ko bi slučajno g. Ravnikar ravno za en glas premalo dobil, nepopisljivo bi me vest pekla, da bi bila ravno moja nemarnost tega kriva.“

To nam je bolji porok boljše prihodnosti, kajti, ako ni rodoljubnih mater, ne more biti rodoljubnih sinov!

Naši vrli Metličani pa še dandanašnje ne morejo verjeti, da bi bil kdo drug njihov poslanec, nego Ravnikar, pravijo, da sicer bi morala biti strašna zmešnjava. Slava jim!

Tako bi še lahko sto in sto rodoljubnih djanj našega naroda navedel in debele, debele bukve napisal, ako bi bilo tû za to prostora. Sklepam ta članek s tem, da naš narod ves, kar ga je, ob Savi, Soči in Dravi je zlata vreden in neprecenljiv; ogledal sem se sèm ter tje na našem jugu in z mirno vestjo smem reči, da je, kar se izobraznosti, marljivosti in zdaj tudi politiške zrelosti tiče, prvi med svojimi jugoslovanskimi brati. Sveta naloga njegovih poslancev, ktere si je s takimi žrtvami in s takim trudom zbral, zdaj je, da mu to mesto na slovanskem jugu izvojujejo, katero mu gré po Bogu in po pravici!

Dr. V. Zarnik.

## Govor v ljubljanski čitalnici 7. aprila.

Zložil in govoril Ivan Zupan.

Vstala narava vesela,  
Pomlad je sipala cvetje:  
V srcu budilo se petje,  
V srcu ljubezen je bdéla.  
Zupan.

Pomlad je vstala, pomlad! — O kako čarobno presunja to imé srce mladenško! Cvetó raznobojne cvetice, cvetè beli zvonček, vijolica višnjeva in sèm ter tje že kaka rdeča roža, in slovenske device vežejo to cvetje v nežne šopke slovanskih barv in zraven jim vrè po srcu tiho šepetanje: Mlada si, veseli se, pomlad je vstala!

Pomlad je vstala! Pod sinje nebo se dviga škrjanec, kmalu bo slavec gnjezdo stavil med veje zelene, pel bo o večernem mraku, ti pa boš pod drevjem sanjaje glavo podpiral tik šumljajočega potoka, večerni duhovi pa ti bodo frfraje krog tebe pravili tiho, tiho: Pomlad je vstala!

Pomlad je vstala! Stal boš vrh hriba, solnce je zatonilo. Kaže se ti krasen prizor, gledaš po senčni dolini, pogledaš više, više na snežnike gorenske, nad njimi plava zor večerni in po nebesu se steza, — gore so bele, zarja rdeča, nebo višnjevo; slovenske barve so tudi take, in ti si Slovenec, in ti si mladeneč in — pomlad je vstala!

Vstala je pomlad domovinska. Nekaj let je že preteklo, kar je pel pesnik Slovincem kakor poje zgodnji škrjanec, pel je Vodnik; pel je prvi slavec, da glasú tako budečega, tako žarnega, tako milega, tako otožnega še nisi slišal, pel nam je slavec, pel Preširen; peli so in pojó še pesniki slovenski, pele so in pojó še pesnice slovenske in strmé nad temi glasovi, vnema se, gorí in plamtí za domovino predrago zarod mladenški in deklíski. Šla sta spavat smrtno spanje Rihar in Mašek, toda živé še drugi skladatelji slovanski in tudi pesmi umrlíh še živé, — idi v cerkev, slovenski sin in hči slovenska, ali idi v čitalnico, idi v mesta ali idi v vasi, idi med Slovence, čul boš med njimi petje slovansko, veselo boš čul in rekel: Slovenski narod poje, slovenski narod živi

Za domovino, sveto domovino!  
Al si ga čul čarobni glas,  
Kak je zvonél čez hrib in dolino,  
Čez mesto, trg, čez vsako vas!

Pomlad je vstala! Pridni kmet slovenski orje in seje, pobožni slovenski ratar upa od neba, da bo klasje plenjalo, da bo setev obrodila.

Orje se že nekaj let ledina slovenskega slovstva, marsiktero zrno mnogoterih véd sé je vgreznilo v zemljo domačo, marsikter sad je dozorel.

Še lepši sad bo zorel, če se ne boš strašil ne truda ne znoja; slovenski um in dlan slovenska naj ne miruje, orji, sej, „gani se vrli ratar!“

„Živi, živi duh slovanski,  
Bodi živ na véke!“

Povejte nam, vi možjé, izbrani izmed mnogih, vrli zastopniki národa vrlega, povejte nam: ali ne stoji Gorenc trdno in stalno za dragi dom slovenski, kakor stojé Triglava glave sive? Povejte nam, ali ne bdi vgreznjena v srce Dolenca ljubezen do domovine tako žareča, tako čista kakor vince dolensko? Povejte nam, ali ni ljubezen, ki jo globoko čutijo Notranjci za domovino, ljubezen tako divna, tako čudesna, kakor večno čudo podzemeljskih jám? Povejte nam možje slovenski, ali ni ljubezen, čutilo srčno blagega Slovenca do predrage domovine tako čisto, tako sveto kakor solza, ki jo je jokalo samo Božje okó?

Povejte nam to možje slavljani, izbrani izmed mnogih, možjé, ki vas pozdravljam presrčno! Pozdravljam vas, vi, ki se v prvi vrsti borite za domovino, dobro veste, da je še treba dela mnogo, mnogo. Nam vsem, vsem toraj, slavna družba, veljajo besede pesnika:

Nategni krepko — prirojeno véz,  
Okleni se predrage domovine,  
Posveti v blagor srce jej in dušo,  
Tû ima korenike tvoja moč!

## Kratkočasne drobtinice.

*Vsa Avstrija se trese.*

Ogri se tresejo od veselja zato, ker imajo to, kar so hoteli.